

Ordfront och antisemitismen

Svenska Kommittén Mot Antisemitism (SKMA) angreps och misstänkliggjordes i en artikel av skribenten Johannes Wahlström i Ordfront Magasin nr 12, 2005. I artikeln utmålades SKMA som svensk spjutspets i en judisk-israelisk världskonspiration syftande till att tysta israelkritiska medier.

Lars M Andersson och Henrik Bachner svarade, såsom medlemmar av SKMA, på detta i Expressen 27/12, 2005 genom att belysa Ordfront Magasins återkommande publiceringar av antisemitiska artiklar samt peka på de fördomar, förfalskningar och konspiratoriska fantasier som bar upp Wahlströms artikel. Deras inlägg, som återges nedan, blev startskottet för en omfattande debatt.

Ordfronts redaktör Johan Berggren replikerade med att ta avstånd från en judefientlig artikel av Katarina Mazetti (Ordfront Magasin nr 12, 2002), men fortsatte att försvara de andra av Andersson och Bachner kritiserade texterna samt ihärdigt försvara Wahlströms artikel som seriös och sakligt underbyggd (Expressen 31/12, 2005). Andersson och Bachner svarade på detta i Expressen 3/1, 2006.

Tre av de journalister som intervjuats av Wahlström, Peter Löfgren, Lotta Schüllerqvist och Rolf Fredriksson, meddelade dock så småningom att Wahlström förvanskade och förfalskade deras uttalanden och tillskrivit dem åsikter de inte hade. Ordfront tvingades till slut medge att artikeln var en bluff och be om ursäkt för och ta avstånd från publiceringen.

Ordfronts ursäkt innehåller dock inget medgivande om att Wahlströms artikel skulle bygga på antijudiska fördomar. Således kvarstår oklarheten kring Ordfronts hållning till antisemitismen.

Samtliga inlägg från den debatt som fördes i Expressen kan läsas på <http://expressen.se/index.jsp?d=1180> Löfgrens och Fredrikssons repliker, en länk till Schüllerqvists kommentar samt Ordfronts ursäkt finns att läsa på <http://www.ordfront.se/Ordfrontmagasin/Ursaktdebatt.aspx>

Ur Expressen 27/12, 2005

Ta avstånd från antisemitismen!

Den antidemokratiska rötan i Ordfront går djupt. Att kasta ut Milosevic-kramarna räcker inte. Lika problematisk som Jugoslavien-revisionismen är dragningen till anti-semitismen.

Efter att ha svepts med av den globala våg av antiamerikanism och judeofobi som utlöstes i början av 2000-talet har irrationalism, konspirationstänkande och likgiltighet inför fakta varit tidskriftens sårmarke. Ingen lögn är för grov för att tryckas. Ingen skribent för galen för att ges utrymme.

Således upplät Ordfront nr. 1-2, 2000 fem sidor åt en analys av Gamla Testamentet som bar antijudaismens alla kännetecken. Gamla Testamentet, GT, är som bekant det kristna namnet på den judiska bibeln. Och i enlighet med kristen antitetisk teologi porträtterades här GT som kristendomens motsats.

Ordfronts läsare fick veta att det var obegripligt hur "de kristna" kunde acceptera ett budskap "som står i direkt strid med allt som Jesus av Nasaret lärde ut". Den judiska bibelns Gud var en "psykotisk mördare", rasist och "fullblodsnazist". Han kunde ha varit "läromästare" åt Hitler.

Skribenten klagade över att det "länge varit omöjligt att ens tala om den stora inre överensstämmelsen mellan nazismen och den gammaltestamentlige guden" och pläderade för en kristen brytning med GT. Kanske uttrycktes här en längtan till 1930-talet då denna typ av

associationer och förslag var legio i antisemitisk argumentation. Efter att döpta européer under inflytande av egenproducerad rasism och nazism begick folkmord på judar har fantasin om rasism, nazism och folkmord som företeelser rotade i judendomen emellertid lockat allt bredare skaror.

Projektionen av Förintelsen på offren för denna förbrytelse är ett tema som återkommer i Ordfront. I en krönika i nr. 12, 2002 användes Mellanösternkonflikten för att frammana fantasin om judarna som kopior av sina mördare: "Kanske är det dags att sluta resa till Auschwitz med svenska skolungdomar för att lära dem vad rasism och etnisk rensning kan få för följder. Kanske ska vi bjuda dem på en julresa till Betlehem i stället, för att ta en titt på vad Auschwitzoffrens barnbarn i sin tur tar sig till när de ägnar sig åt etnisk rensning!" Svenska Dagbladets Cordelia Edwardson kommenterade krönikan med följande ord: "Om den skamlösa vidrigheten som Ordfront publicerade... skulle ha uppenbarat sig i något nynazistiskt, judehetsande organ så vore det förstås bara att rycka på axlarna. /.../ Den som inte i morgon dag säger upp sin prenumeration på Ordfront, eller i alla fall avlåter en rungande, offentlig protest, den har förverkat sin egen heder och ära" (SvD 17/1, 2003).

Men några rungande protester hördes inte. Antisemitism i en "progressiv" inramning tycks få ha haft något emot.

Detta visas också av förkärleken för ämnet judiska - eller "sionistiska", som det numera heter - konspirationer. När amerikanen Norman Finkelstein år 2000 publicerade boken "the Holocaust Industry" väckte den jubel bland Europas högerextremister. Äntligen trädde en jude fram och sade det de själva alltid sagt: bakom intresset för Förintelsen dolde sig en sinister global verksamhet inkluderande amerikansk-judiska eliter, staten Israel, historiker, författare och filmare, med syftet att dels suga pengar av det tyska folket och schweiziska banker, dels understödja den israeliska ockupationspolitiken.

Boken avslöjades som ett falsarium i den internationella debatten. Historikern Omer Bartovs iakttagelse, att Finkelstein endast presenterade "en ny variation på den antisemitiska förfalskningen Sions vises protokoll", delades av en rad framträdande forskare.

I Sverige jublade dock inte bara högerextremister över Finkelstein - lika förtjusta var man på Ordfront. Ordfront förlag gav ut "The Holocaust Industry" på svenska och i Ordfront magasin hyllades Norman F som modig sanningssägare (nr. 1-2 samt 9, 2001).

I det senaste numret av Ordfront (nr. 12, 2005) fortsätter man på samma linje. Nu är det myten om judarnas manipulationer av medierna som skall vevas ännu ett varv. Enligt den konspirationsteori tidskriften denna gång vill torgföra kontrolleras svenska medier direkt från Jerusalem. "Israels regim styr svenska medier", lyder rubriken och budskapet.

I en omåttligt bisarr text "avslöjas" hur maktövertagandet gick till. Israels regering - som här får spela rollen som "Sions vise" - fattade i september 2001 ett beslut om att tysta Israelkritiska journalister. Kort därefter iaktas en israelisk diplomat på TT:s redaktion i Stockholm och snart börjar välorganiserade "lobbyister" trakassera tidningar, tv och radio. Och mycket riktigt: de böjer sig och vågar inte längre kritisera Israels politik.

Beläggen för sammansvärjningen är blytung. Stefan Hjertén - TT-journalist som mest är känd för att på 1980-talet passionerat ha försvarat Faurissons "teorier" om Förintelsen som en "sionistisk" bluff - visar upp "en hel klippbok med arga insändare". Donald Boström - famös för att i Mediemagasinet 1/11, 2001 ha misstänkliggjort tre svenska journalister endast på grundval att de var judar - kan avslöja att han "fått mängder med identiska arga brev".

Undertecknade, såsom medlemmar i Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA), tillskrivs en central roll i komplotten. Antisemitism utgör nämligen inte ett problem som drabbar judar utan - får vi nu veta - "en kniv som Israel håller mot Europas strupe". SKMA framställs som navet i den svenska avdelningen av världskonspirationen och Henrik Bachners avhandling om svensk antisemitism betecknas som "handbok" för Israels agenter. Med ett

antal lika uppenbara som groteska lögner sammanfattas bokens budskap.

Detsamma gäller återgivandet av Bachners föredrag vid en konferens om antisemitism i medierna vid Hebreiska universitetet i Jerusalem 2003. Här garneras anrättningen även med en radda förfälskade citat. Konferensen, som var av rent akademisk karaktär, beskrivs som ett möte där "journalister, forskare och politiker från världens alla hörnplanlägger strategier i tre dygn". Med andra ord, ett möte där "Sions vise" drog upp planerna för herraväldet över medierna.

Ordfronts publicering av denna artikel bekräftar bilden av en unken intellektuell miljö. Vi hyser inga förhoppningar om att tidskriftens redaktion skall hörsamma vår kritik och vädra ut även den antisemitiska stanken. I stället vädjar vi till den demokratiska vänstern att protestera mot Ordfronts antidemokratiska böjelser: antisemitismen är en sjukdom som inte bara drabbar offren för antipatierna, den utgör om den får fäste även ett hot mot vänstern.

LARS M ANDERSSON är historiker vid Uppsala universitet och medlem i Svenska Kommittén Mot Antisemitism.

HENRIK BACHNER är idéhistoriker och medlem i Svenska Kommittén Mot Antisemitism.